

[Lilli Gyldenkilde]

hvis vi indfører et solidaritetsbidrag. Jeg ved, at De Radikale har det som et punkt i det 11-punkts-program, som de udsendte midt under valgkampen, og da vi er enige med dem i det punkt, appellerer vi om, at vi sætter os ned i Arbejdsmarkedsudvalget og finder en ny model.

Jeg skal ikke gå ind i flere af de rene gebrækeligheder, som jeg synes der er i dette forslag, det er unødvendigt. Som det foreligger, kan vi ikke medvirke, det må være klart for enhver, men jeg appellerer om, at vi forsøger at lave et ordentligt forslag i Arbejdsmarkedsudvalget.

Det var SF's syn på dette lovforslag.

Niels Højland (FP):

Når man ser på de fire lovforslag på arbejdsmarkedsområdet, som vi behandler i dag, kan man jo tydeligt se, at regeringen har strakt sig langt for at imødekomme Socialdemokratiet, og derfor kan det ikke komme bag på nogen, at Fremskridtspartiet er skeptisk over for disse forslag.

Men jeg vil sige, at for L 18's vedkommende har arbejdsministeren i det store og hele haft en heldig hånd til at foreslå forbedringer for en lang række af de besynderligheder, som lovgivningen om arbejdsløshedsunderstøttelse har udviklet sig til at rumme. Fremskridtspartiet ser derfor positivt på forslaget, men der er unægtelig detaljer, der kan trænge til at blive nærmere belyst – og det vil Fremskridtspartiet bruge kræfterne på under det forestående udvalgsarbejde – f.eks. for L 18's vedkommende, hvor medlemsbidraget for arbejdsløshedsunderstøttelse nedsættes.

Duetoft (CD):

Da CD's ordfører på grund af sygdom ikke kan være til stede i dag, skal jeg fremlægge CD's principielle holdning til lovforslag nr. L 18, der jo indeholder mange ingredienser.

Hovedformålet med forslaget er angiveligt at forhindre utilsigtet anvendelse af arbejdsløshedsdagpenge samt at afhjælpe arbejdsmarkedets strukturproblemer, og det vil CD gerne medvirke til. Spørgsmålet for os er alene, om det netop er kombinationen af lovforslagets 7 initiativer, der skal til for at opfylde dette hovedformål, og jeg vil godt stille ministeren nogle spørgsmål i den anledning.

For det første: Hvad koster dette lovforslag statskassen, og synes ministeren, at man får nok for pengene?

For det andet: Hvad koster dette lovforslag virksomhederne? CD ser dette forslag i sammenhæng med såvel finanslovsforslagets omkostninger til erhvervslivet som finansieringslovsforslaget til skatteomlægningerne.

Vi ønsker ikke at bevare misbrugsmuligheder for virksomhederne, men vi vil gerne kende den totalregning, der sendes ud.

Et tredje spørgsmål: Vil regeringen satse på en politisk aftale med Socialdemokratiet om dette og de følgende lovforslag? Det vil vi meget stærkt anbefale at man gør.

I øvrigt har jeg så følgende melding til de forskellige ingredienser i forslaget: Vi medvirker gerne til at fjerne de misbrugsmuligheder, der ligger i reglerne om hjemsendelse og korttidsledighed, vi ser bare ingen særlig tilskyndelse for de særligt berørte virksomheder til at ændre deres adfærd med hensyn til hjemsendelse.

Fondsstrukturen, som regeringen foreslår, udglatter omkostningerne i en sådan grad, at vi stærkt tvivler på, at det vil have den ønskede virkning. Alle skal jo alligevel være med til at betale, hvorfor så tage bøvelen på den enkelte virksomhed? Naturligvis forstår vi behovet for en gradvis tilpasning og adfærdændring, men måske skulle man så tidsbegrænse fondsløsningen. Det spørgsmål vil CD i hvert fald interessere sig ganske meget for under udvalgsarbejdet.

Omlægningen af dagpengegeugen ser vi ikke umiddelbart nogen problemer i. Begrænsningen af de supplerende dagpenge drøfter vi gerne, men vi er ikke sikre på, at bidragsløsningen er den rigtige. I hvert fald må det bekymre os, at dette forslag ifølge bemærkningerne må påregnes at medføre en væsentlig administrativ belastning. Det giver i øvrigt anledning til et fjerde spørgsmål til ministeren: Hvad er de totale administrative konsekvenser af lovforslagets forskellige forslag? Stramningen af rådighedsbegrebet ser rimelig ud i vore øjne. Ændringen af reglerne om optjening af dagpengeret må vi se nærmere på under udvalgsarbejdet, men forslaget om nedsættelse af medlemsbidraget er vi skeptiske over for. En merudgift for statskassen på mellem 2 og 3 mia. kr. må under alle omstændigheder ses i en større sammenhæng, måske i sammenhæng med et forlig med Socialde-